

TORONYIRÁNY

XV. 1.

2021. január 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Karácsony utáni II. vasárnap

Január 6. Urunk megjelenése (Vízkereszt)

A Fiú megtestesülése nélkül nem volna igazi fogalmunk Istenről. Jézus az Atya belső életének birtokosa, azért teljes képet adhatott róla. Ez a kép nem merev. Az apostoli egyház még szem- és fültanúja volt Krisztusnak, és átvette tőle azt a meglátást, hogy Istent csak az Atya és a Fiú kapcsolatában lehet igazán kinyilatkoztatni. Isten az üdvtörténetben mindig a beszélő, a cselekvő személy: személyes mozzanatok és érzelmek kísérik szavait és tetteit. Krisztusban a kinyilatkoztatás végleges formát öltött. Ő, mint Fiú úgy beszélt az emberekhez, mint testvéreikhez, s Istenről úgy nyilatkozott, mint atyáról. Az újszövetségi istenkép övele teljes és tökéletes lett, s a végtelen misztériumban mégis van valami emberi közelség és melegség. Ezért a hívő ember valami többletet érez az életében. A régi kinyilatkoztatással el lehetett érni, hogy az ember a törvény alattvalója legyen, de ahhoz a Fiú megtestesülése kellett, hogy gyermeki bizalommal és igazi reménnyel tekintsünk fel az Atyára.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: Az emberi testvériségért: Imádkozunk, hogy az Úr adja meg nekünk a kegyelmet, hogy a más vallású testvéreinkkel teljes testvéri közösségben tudjunk élni, egymásért imádkozva és nyitottan minden ember felé.

A szentmise olvasmányai

- Sír 24,1-4.12-16** A szerző megszemélyesíti Isten bölcsességét, és tudatosítja, hogy az mindig jelen volt és van népe történelmében, az üdvtörténetben.
- Ef 1,3-6.15-18** Isten örök terve szerint válhatunk mindannyian Jézus által fogadott gyermekeivé.
- Jn 1,1-18** Az Örök Ige, a Fiú, a Második Isteni Személy az időben megtestesült: közénk született, magára vette emberi természetünket, hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé váljunk és emberi személyén keresztül mutatta be nekünk Istent.

Az Ige testté lett

János evangéliuma égi magasságokban kezdődik, ahol az Ige az Atya ölen van, de a szerző vigyáz arra, hogy Jézust valóságos embernek is mutassa. Az első század végén ugyanis a kereszténységbe kezdett belopózni az a görög eredetű vallási irányzat, a gnoszticizmus, amely az anyagot, a testet a rossz szüleményének tartotta, s úgy gondolta, hogy Isten semmiképpen sem kerülhet vele érintkezésbe. Ha a kereszténység helyt adott volna ilyen nézetnek, azzal veszélyeztetette volna a teremtés tételét és a megváltás valóságát.

Csak akkor lehet bizonyítékunk Isten irgalmáról és szeretetéről, ha nem idegenkedik tőlünk. Csak akkor lehet megértő bíránk, ha maga is átéli kísértéseinket és gyengeségeinket. Az emberi munkának, türelemnek, a küzdelemnek és a többi erénynek az értékéről is csak akkor győződhetünk meg, ha az Ige is érdemesnek tartotta, hogy ezzel töltse ki földi létét.

Ezek a szavak: „és közöttünk élt”, a velünk való egységet tanúsítják. Jézus nemcsak hírnök akart lenni, aki átadja az Atya üzenetét, hanem beilleszkedett a közösségbe, a társadalmi, vallási, állami rendbe. Ezzel igazolta, hogy összhang van a teremtés és a megváltás között. Isten nem szégyenli azt, amit alkotott, s az ember gyarlósága nem döntheti romba az ő tervét. Jézus abba a történelmi helyzetbe lépett be, amely akkor keleten és a Római Birodalomban kialakult. A külső keretet nem változtatta meg, hanem abban valósította meg küldetését. Bemutatta, hogy az ember mindig és mindenütt az üdvösség útján lehet. Tőle függ, hogy a lelkiismeret szavát vagy az isteni tanítást hogyan követi.

Az Ige itt lakása megcsillogtatta a reményt. Az élt közöttünk, aki

maga az élet és a világosság. Az Isten leszállt életünk mindennapi adottságai közé, és megszentelt minden helyzetet. Tőle nem idegen a gyermek születése, játéka, útkeresése, de éppen úgy nem idegen a felnőtt törekvése, tervezése, szenvedése és halála sem. A hívő ember külön még arra is gondol, hogy a megtestesülés óta az emberiség nem függetlenítheti magát Krisztustól. Az Atya akaratából jött, nem mi hívtuk vagy érdemeltük ki. Az Atya tette meg közvetítőnek és a kegyelem forrásának, ezért történeti tényező marad. Történetünket üdvtörténetté tette, s elhatározását nem vonja vissza. Ő nemcsak azokban az években élt a földön, hanem megígérte, hogy velünk lesz a világ végéig. Természetfölötti módon, de valóságosan közöttünk maradt. Mindig jogunk van az ő nevében imádkozni, s igaz marad az is, hogyha vele együtt szenvedünk, vele együtt meg is dicsőülünk (Róma 8,17).

Mi volt a közvetlen hatása az Ige emberré levésének és földi működésének? A három első evangélista és Pál apostol azt emeli ki, hogy érdemszerző életével, szenvedésével, halálával meghozta a bűnök bocsánatát és megszerezte az örök életet. János evangéliuma is hivatkozik erre, de ő ezen túlmenően a végső eredményt is jelzi: „Láttuk az Atya egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.” Keresztény hite mindig annak volt és van, aki Jézusban felismerte az Isten Fiát. Az evangélista Isten egyszülöttének dicsőségéről beszél. Ez a nyelvhasználat ószövetségi eredetű. Már ott meglátták, hogy Isten a teremtésben kinyilvánította dicsőségét, hiszen minden az ő hatalmáról és bölcsességéről tanúskodik. Még jobban megnyilatkozott ez a dicsőség Isten üdvtörténeti tetteiben, amelyeken keresztül megismertette irgalmát és gondviselését. Az egész hívő nép Isten dicsőséges hordozójának tudta magát, hiszen ismerték őt, eléje járulhattak imájukkal, és hatalmának védelmében érezték magukat. Az emberi gyarlóság ott is megmaradt, de tudták, hogy Isten végtelenül irgalmas.

A megtestesült Ige az üdvösség egyetlen forrása. „Mindnyájan az ő teljességéből részesültünk.” Feltámadása után nyilvánvaló lett, hogy az Atya őbenne mutatta meg irgalmát. A világ bűnére azzal válaszolt, hogy akit az ember keresztre feszített, azt tette meg áldozati bárányának, a bűn kiengesztelőjének. Jézus elmondta magáról, hogy „minden, ami az Atyáé, az az övé is” (Jn 16,15). Ebből a teljességből juttat nekünk. A részesedés tehát ajándék, nem a mi jogunk. De az ő teljessége kifogyhatatlan. Olyan bőség áll rendelkezésére, hogy az emberiség „kegyelmet kegyelemre halmozhat”, de csak a benne való hit által. Előbb hallottuk, hogy azokat teszi az Atya gyermekeivé, akik hisznek az ő nevében. A természetfölötti javak értékelése szempontjából még egy összehasonlítást kapunk. Mózes, a régi szövetség közvetítője törvényt alkotott, Jézus ellenben az igazságot és a kegyelmet hozta. A törvény csak szabály és felhívás: alkalom lehet az engedelmségre és engedelmességre egyaránt. Attól függően, hogy az ember a törvényt útjelzőnek tekinti-e vagy szabadsága korlátozásának. Krisztus úgy közvetíti az új és örök szövetséget, hogy belénk oltja az igazságot és a kegyelmet. Teljességéből tehát nemcsak tudást, világosságot merítünk, hanem valódi természetfölötti életet.

Amikor az evangélista megjegyzi, hogy Krisztus teljességéből kegyelmet kegyelemre halmozva meríthetünk, akkor tulajdonképpen célzást tesz a megváltás kiteljesedésére. Krisztus nem olyan értelemben az üdvösség forrása, hogy itt van ugyan, mint az Atya ajándéka, de elfogadása ki van téve az ember közömbösségének vagy elítélésének. Krisztus úgy van itt, mint akit az egyház hirdet, de egyúttal úgy is, mint akiből minden ember felé kiárad a megvilágosítás és az ösztönzés, hogy keresse az igazságot és reménykedjék az Atya irgalmában. Hatása nem is marad visszhang nélkül.

Gál Ferenc

A nevelés öröme (12.)

Az ember nevelésének művészete

14. Gyermek elleni erőszak: okok és gyógymódok

b) A táv-örökbefogadás mindenki számára elérhető (házasoknak, egyedülállóknak, időseknek, fiataloknak). Ebben az esetben nem közvetlenül viselik a kisgyermek gondját, nem szakítják ki a környezetéből, hanem anyagilag segítik a családját vagy az intézményt, hogy megkapja mindazt, amihez joga van: ellátást és műveltséget. Ezzel a megoldással elkerülhető az érzelmi zsarolás veszélye, a bennünk lakozó önzés hamar előbújik, és azt mondatja az emberrel: „Ennyi áldozat után!”, „Azután, amit érted tettem!”. Igaz, hogy ezek a mondatok sajnos a természetes szülők szájából is elhangzanak, de a következményei sokkal mélyrehatóbbak az örökbefogadott gyermek esetében, aki már átélte az elhagyatottság érzelmi traumáját. Ez is azt bizonyítja nekünk szülőknek, legyünk örökbefogadók vagy sem, hogy a nevelésben nagyon figyelmesnek kell lennünk, hogy leküzdjük a saját önzésünket.

15. A fejlődés folyamatának szakaszai

A születéstől a kb. 20 éves korig tartó időszakot nevezzük fejlődési időszaknak, mert erőteljes és jelentős változások jellemzik. Az életben ezen időszak után is történnek változások, soha nem maradunk ugyanolyanok, sőt gyakran vannak visszaesések is, mind fizikai (betegségek), mind pszichikai (neurózis) okokból. De ezen változások már nem változtatnak a személyiség alapvonásain, ami az élet következő szakaszaiban alakul ki: csecsemőkor, gyermekkor, serdülőkor, felnőttkor.

A pszichológusok, bár különböző elméleteket alkottak a személyiségről, abban egyetértenek, hogy a személyiség „olyan minőségek együttese, melyek az emberben vannak, és őt jellemzik”. S. Freud, a pszichoanalízis atyja felismerte, hogy a személyiség szerkezete az első öt-hat évben alakul ki. Szükséges, hogy nagyvonalakban áttekintsük az érzelmi fejlődés szakaszait, hogy megismerjük a fejlődés jellemzőit, és hogy jobban értsük a kötelekeket és reakciókat.

IDŐSZAK	KOR	SZAKASZ	ÉRZELEM
Csecsemőkor	0/1	Orális	Bizalom/bizalmatlanság
	2/3	Anális-muszkoláris	Önállóság/függőség
	3/6	Fallikus-ödipusi	Kezdeményezés/bűn
Gyermekkor	6/11	Lappangás	Ügyesség/alsóbbrendűség
Előserdülőkor	11/15	Pregenitális	Identitás/kavarodás
Serdülőkor	15/20	Genitális	Bensőségesség/elszigeteltség
Felnőttkor	20-tól		Nemzés/pangás

Csecsemőkor

ORÁLIS SZAKASZ (a latin os-oris = száj szóból)

Ebben az időszakban a kicsi a szájával ismeri meg a dolgokat. Ez az öröm és a túlélés forrása. Ebben a megtestesülőbe vezető fázisban az újszülött nem az anyától külön lévő „én” -ként szemléli a világot, egy az anyával, mintha a köldökzsinórt még nem vágta volna el. Ha a kicsi megkapja a szükséges gondozást (az étkezés idejének betartása, gyakori pelenka csere, gyengéd testápolás...), kielégül, és mindezt „jónak” érzi, ellenkező esetben szenved, és ezt „rossznak” érzékeli.

A pozitív tapasztalat kínálja a személyiség első alapkövét, a *bizalmat*, a negatív élmények viszont a *bizalmatlanság* érzését váltják ki. Mindkettő vele marad az életben, de a valóság olvasása már különbözik a felnőtt szeretetre való készsége szerint.

A harmadik hónapban jelenik meg a *mosoly*, amit az élet első átirányítójának is tartanak, hiszen megkönnyíti az anya vagy a gondozó számára a kapcsolat folytonosságát. Az édesanyára mosolyogva a gyermek megerősíti és elmélyíti ezt a kapcsolatot, és létrehozza a gesztusokon alapuló párbeszédet.

A nyolcadik hónap táján jelenik meg a *szorongás krízise*, az „első halálérzet”. A kicsi már nem mosolyog mindenkire, az idegenek megijesztenek, egyedül és elveszítettnek érzi magát, ha nem látja az anyai arcot. Ezért nem tudja túlságosan hosszú ideig elviselni az anya távollétét, mert az a tárgy vagy személy, ami kikerül a látóköréből, az számára nem létezik többé. Ezen szenvedés leküzdésére az ősi bölcsesség azt a játékot találta ki az anyák számára, amikor a gyermek meglepetésszerűen látja feltűnni és eltűnni az arcot egy zsebkendő mögött. Ez segít a gyermek számára annak megértésében, hogy az elrejtett tárgy visszatérhet. Talán fölösleges is hangsúlyozni, hogy a bölcsődébe járást csak egy éves kor után tanácsos elkezdni. Ha mindenképpen elkerülhetetlen, akkor a gyermekkel sok-sok olyan játékot kell játszani, ami felkészíti az elválásra (pl. színes labdákat gurítunk a bútorok alá).

ANÁLIS-MUSZKOLÁRIS SZAKASZ

Ebben a korszakban az öröm területe a szájból a végbélnyílásba helyeződik át. Tipikusan a „megfogni és elengedni” szakasza. A kicsi észreveszi, hogy a teste képes létrehozni valamit: ürülék, vizelet; ez a hatalom érzetét adja neki, ő dönti el, hogy visszatartsa-e vagy sem. Ha ezt az elengedést a szülők visszautasítják, mivel piszkos vagy kellemetlen dolognak tartják, akkor a gyermek az elengedést negatív dologként érzékeli majd, és könnyebb lesz számára az önzés útját választani a nagylelkűség helyett. Az első tényleges nevelési feladat a tisztaságra és a higiéniai eszközök használatára való tanítás. Nem kell túlságosan merevnek lenni, hogy ne fokozzuk a felnőtt iránti agresszivitás ösztönét, de mindenképpen legyünk határozottak és türelmesek. Fontos, hogy ne akarjunk mindenáron elébe menni a dolgoknak, hiszen a gyermeknek előbb fel kell tudnia ismerni bensőjének perisztaltikus mozgásait.

Ha a környezet feletti uralom tapasztalata nyugodt eseményeken alapul, akkor a gyermek megszerzi a második alapkövet: az *autonómiát*, vagyis fokozatosan képes lesz szabályokat felállítani magának. Ellenkező esetben másoktól fog függni, és mindig kétségek közt fog vergődni. Ebben a szakaszban a gyermek elfoglalja a teret, köszönhetően egyre biztosabb járásának, egyre függetlenebbnek, szabadabbnak érzi magát. Sok szülő meglepődik, amikor megállapítja, hogy a gyermekeik milyen gyorsan megtanulják a „nem” szócskát. Ez a „nem” ellenkezés, nem pedig tagadás olyannyira, hogy a gyermek minden, még a legcsábítóbb kérdésekre is ezzel válaszol. Ennek megjelenése mutatja tehát a tudatos „én” megszületését, aki különvált az anyától, és akinek van hatalma dönteni. A környezet birtokbavételének fejlődése megjelenik a beszédében is, ahogy az én-te személyes névmásokról áttér az enyém-tied birtokos névmásokra.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Megtalálni a jelet

Az idő mérhető valóságában a lehulló napok, hetek, hónapok jelentik az esztendőket. A mérhetetlen időben pedig a tartam, amely az időkeretet kitölti. És mennyi ebben az emlék! Mennyi lehetne a lélek-gazdagság, ha egyszer még úgy figyelne az emberiség az életére, ahogyan az isteni törvény azt szabadságban tartja.

Idő-meditációk, képmetszetek, látható és láthatatlan elszakíthatatlan kötelékében az öntükörkép: hová tartozunk, az istenképesség. De hányan nem emlékeznek már erre!

„Új esztendőben, új szívekkel” - mondja a népének, s ezzel a tartalmát jelzi a következő esztendő lehetőségének. Persze más a valóság képlete, az „új szív” bibliai (prófétai) kínálata még a fogalmában is nehezebb: elszakad egymástól a megélt világ és a belső, mintha már nem lenne értelme a transzcendens vonatkozásoknak. Önzés ma a privát érdem, s jutalomként csak a materiális jöhet szóba. Kevesebben akarnak manapság nyugodtan aludni.

Strenarum dies - ajándékok napja - emlegetik a XIII. századi okleveleink újév ünnepét, amikor városaink a királynak ajándékot adtak. Galeotto, a neves humanista elmondja, hogy a királynak ki-ki mestersége eszközeit mutatta be, mire a király aranyakkal válaszolt.

A középkorban szokáshagyomány volt ez az újesztendei gesztus, mai szimbolikájában talán felhívás lehet kinek-kinek: önmagára. A lélek mélységében rejlő talentumok (senki sem tehetségtelen, ha jól figyel ön-valóságára!) bármikor felszínre hozhatók, hittel, szeretettel a közösség: a család, a nemzet javára. Meggondolandó, milyen gazdag lenne akár a legkisebb közösség is, ha ezek a talentumok összeadódna! Egyszerű képlet ez, azért a legnehezebb. A kalendáriumot tallózó arra is felfigyel, hogy az újévet - a régiségben - leginkább gyermekek köszöntötték. Sorra kerültek a keresztszülők, s mind a rokonság. Az együttlét öröme megakadályozhatatlan volt, az összefogás széttephetetlen. S már a gyerekekben, mintegy az ő „vezér-szavára”. De hát ez a betlehemi üzenet lényege is: a bensőt irányító szeretet, amely ha üressé, formálissá válik, csak a képeslapokról olvasható boldog kívánság, senki sem figyel rá, mit jelent.

Az újév igazi tartalma Aquinói Szent Tamás kívánsága: a boldogságot az Isten adja annak, aki keresi Őt. „Újesztendő - vígság szerző” csak ekként lehet.

Felsorolhatók állatok, madarak - ugyancsak középkori jelrendszer nyomán -, hogy még világosabbá váljék a jókívánság erény-értéke: a királynak oroszlánt, sást kívántak: erősséget, föndséget; „órálló uraknak” darut: becsületességet, éberséget; fiataloknak sólymot: a rossz megvetését; lelkipásztoroknak ércikgyót: magát Jézus Krisztust. Folytatni lehet a sort, de alighanem az a legérdemesebb, ha mindenki megtalálja a maga jelét és elhatározza, annak megfelelően renndezi be az életét.

† Tóth Sándor

hírek információk

Elkészült a Szeged-Csanádi Egyházmegye kiadványa, a Toronyirány Kalendárium 2021-es száma, mely összefoglaló visszatekintéseket nyújt az egyházmegye életéről, közösségeiről, pályázatokról, programokról, intézményeiről. A Kalendáriumban válogatás található a Toronyirány magazin 2020-as tudósításaiból, - többek között - a kulturális rendezvényekről, a papszentelésről, a 90 esztendő Gyulai Endre nyugalmazott püspök köszöntéséről, illetve Bálint Sándor boldoggá avatásának újabb lépéséről. A kiadványt Benedek Elek meséi, Móra Ferenc elbeszélései, valamint Áprily Lajos, Sík Sándor, Juhász Gyula és Márai Sándor versei színesítik. A Kalendárium végén az egyházmegye elhunyt lelkipásztorairól található megemlékezés. A könyvet a Szeged-Csanádi Egyházmegye Krónika című rovata zárja.

„Egy szívvel közösen” mottóval hirdetett adventi akciót a szegedi Szent Gellért Szeminárium közössége. A seminaristák a Szeged-Csanádi Egyházmegyében élő nehéz sorsú gyermekek karácsonyát akarták szebbé tenni. A katekéták segítségével száz olyan gyermeknek gyűjtöttek, akiket a hittanórákról személyesen ismernek, és valóban rászorulnak a segítségre. Az első tizenegy gyermek számára az ajándék-csomagot a szeminárium közössége állította össze és ehhez csatlakozott az a mintegy száz jószándékú ember, akiknek nagylelkűségéből adódóan a kezdeményezés sikerrel zárult. A felajánlásoknak köszönhetően harmincöt településen, mintegy százhusz gyermeket sikerült megajándékozni. A felhívásra az egyházmegye különböző településeiről érkeztek ajándékok, sőt a németországi Hamburgból is jelentkezett adományozó. A gyűjtés december 15-én zárult, az ajándékokat pedig 21-én adták át. A csomagokat az egyházmegye papjai, a seminaristák és a Katechetikai Iroda munkatársai szállították ki a hitoktatókhoz, akik még karácsony előtt eljuttatták a rászoruló gyermekeknek. A kiszállítás során néhány helyen lehetőség nyílt személyes találkozóra is, melyek során több nehéz sorsot is megismerhettek az ajándékvívők. Olyan családokkal találkoztak, ahol ez a kis ajándék tényleg a világot jelentette, megszápítva ezzel karácsony ünnepét. A szervezők köszönetet mondanak azoknak, akik az adventi kezdeményezéshez csatlakoztak és a szervezést segítették.

Vízkereszt ünnepén, január 6-án a hagyományos vízszentelés szertartás a 18 órakor kezdődő szentmise keretében lesz a Székesegyházban. Ezen a napon reggel 7 órakor lesz még szentmise.

A móravárosi Szent Kereszt templomban január 6-án, Vízkereszt ünnepén 16.00 órakor, az algyői Szent Anna templomban 14.30-kor lesz ünnepi szentmise.

Továbbra is tart a közönségsvázolás a Szegedi Dóm Látogatóközpont által hirdetett, Nem lehet csoda nélkül élni című Betlehem-készítő pályázat 61 alkotására. Egy adott kategória linkjére kattintva (<http://szegedidom.com/blog/betlehemkeszito-palyazat-szavazas/>) tekinthető meg az oda tartozó betlehem, a legjobbnak ítélt pályamunkára pedig az oldal tetején lehet szavazni. Egy kategóriában (egyéni, csoportos, felnőtt) csak egyszer lehet voksolni. A szavazás Vízkereszt napjáig, 2021. január 6-ig tart. Amennyiben a járványügyi helyzet lehetővé teszi, az intézmény kiállítóterében is látható lesz majd a tárlat anyaga.

Taizéi énekes imaórát tartanak a kihelyezett Oltáriszentség előtt az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban (Torontál tér 4.) január 9-én, szombaton 18.45-től. Az imaóra 19.30-ig tart, azért hogy a közösség minden tagja időben hazaérhessen.

Újabb kiállítással, a Magyar Betlehem 2020. című tárlattal bővült a Szegedi Dóm Látogatóközpont virtuális tere. A pandémia miatt ugyanis - egyelőre - csak online kiállítóterében láthatja a közönség a Kossuth-, Munkácsy- és Nívódíjas magyar képző- és iparművészek alkotásait. A „betlehemi-csodát” - többek között - Sonkodi Rita festőművész, Szabó András festő- és grafikusművész, Kligl Sándor szobrászművész, Simon András grafikusművész, valamint Szekeres Erzsébet képző- és textilművész alkotásain keresztül lehet az érdeklődők. A tárlat 2021. február 2-ig látható a [facebook.com/szegedidomturizmus](https://www.facebook.com/szegedidomturizmus) világhálós oldalon. A kiállítás anyagából album készül.

Idén a szokásosnál is nagyobb gonddal készültek a Szent Péter téri karácsonyfa és betlehem felállítására a Vatikánban, hogy az egész világ számára a reményesség, a bizalom jele legyenek, és főként azt mutassák meg mindenkinek, hogy az Isten Fia most még nagyobb szeretettel és együttérzéssel jön a világjárványtól sújtott népe közé.

A betlehem a közép-olaszországi Teramo megye Castelli községéből érkezett. Castelli a 16. század óta híres kerámiafiguráiról. A 28 méter magas karácsonyfa pedig Szlovénia déli részéből, Kočevje erdősegeiből került Rómába. A méltóságteljes lucfenyő a Rinža folyó partján fekvő Kočevje város térségében honos fenyvesből érkezett a Vatikánba. A kocsevski térség az egész ország egyik legérintetlenebb területe, aminek jele, hogy felszínét 90 százalékban erdő borítja. Lucfenyő alkotja a szlovén erdősegek 30 százalékát és gazdálkodási szempontból is a legjelentősebb fajfajta az országban. Dús ágazata miatt ősidők óta a termékenység jele, ezért szokták májusfaként állítani, valamint karácsonyfaként díszíteni Urunk születése ünnepén.

A fenyőfa és a jászol felállítása után december 11-én tartották a hagyományos betlehemmegáldást a Szent Péter téren, az obeliszk tövében. A járvány miatt kevesen vettek részt a szertartáson, melyet Giuseppe Bertello bíboros, a Vatikánvárosi Állam Kormányzóságának elnöke és Fernando Vérgez Alzaga püspök, a kormányzóság titkára végeztek.

Castelli betlehemi jászolának sajátossága, hogy embernagyságot meghaladó méretű kerámiaszobrokból áll. A kerámia nemcsak egész Abruzzo tartomány kulturális hagyományát jelképezi, hanem a jelent is, hiszen Castelliben, miként az egész térségben, máig él az ösköztől megörökölt mesterség. A kerámia-betlehemet az F. A. Grue művészeti iskola tanárai és növendékei készítették. A Szent Péter téren most az 54 elemből álló szoboregyüttesnek csak pár óriási és törekeny darabját állították fel. A karácsonyfától balra kapott helyet, egy 125 négyzetméteres fatalpatzaton, mely követi a tér enyhe hajlatát. A kompozíció a háromkirályokat mutatja, a színpad legmagasabb pontján áll az örömhírt hirdető, nyitott szárnyú angyalok csoportja. Az angyalok oltalma alatt pihen a Szent Család, annak a jeleként is, hogy miként induláskor, éppúgy most is a születő új élet Isten védelmére szorul az Egyház közösségében. Az Üdvözítő, Szűz Mária és Szent József mellett színre lép egy havasi bőrdudás, egy korsót hordozó pásztorlány és egy pánsípos pásztor.

A vatikáni fenyőfa a betlehemi jászollal együtt egészen a karácsonyi időszak végéig a Szent Péter téren marad, azaz egészen 2021. január 10-ig, Urunk megkeresztelkedése ünnepéig lesz látható.

A bizonytalanság és nehézségek ellenére idén is megnyílt a 100 Presepi in Vaticano (Száz betlehem a Vatikánban) kiállítás december 13-án. Immár harmadik éve, hogy az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának gondozásában rendezik meg a negyvenöt éve létező római betlehemi tárlatot, melyen magyar kiállítók alkotásai is láthatók.

A világot minden tájáról, messi földrészekről gyűlnek össze a keresztény hagyományokat, a helyi kulturális szokásokat, népművészetet tükröző gyöngyszemek ugyanazt az örömhírt hirdette: „Megszületett a világ Megváltója!” A kiállítást a járványügyi helyzetre való tekintettel szabadtéren, a Szent Péter téri kolonnád alatt kis, nyitott faházakban rendezték be, hogy a hívek a lehető legbiztonságosabb körülmények között tudják megcsodálni a betlehemeket. Magyarországról hét betlehem érkezett a Vatikánba a Magyar Kézművészeti Alapítvány népművész tagjainak alkotásai közül, a szentszéki magyar nagykövetség együttműködésének köszönhetően. A vatikáni szervezőbizottság nyolc magyar nevezést választott be az idei kiállítás anyagába.

A liturgikus naptár szerint a farsangi időszak az idei évben Vízkeresztől (január 6-a) február 16-ig, a Hamvazószerda előtti keddig tart.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.